

ноша сѧ вѣдаха недгѡдны, та заради това тоѣ дѡдари сѧ едно древо законоположителъ-
атъ, и мѡ извади ѡкѡто. Я хѡрата го дѡ-
ловиха тѡтакси и го придадоха дѡкѡргѡ да
го мѡчи кактѡ щѣ. И тоѣ го зѣ та го за-
вѣде въ кѡщата си, и го имаше катѡ сынъ,
и частѡ мѡ дѡмаше: многѡ сѧмь благодаренъ
кога прощавахъ дрѡгитѣ, и кога сѧмъ блѡгъ
и смиренъ. Юношатъ ѡ това тѡлкоуз сѧ
дѡкроти и дѡмири, щотѡ, ѡкѡ вѣ възмѡжнѡ,
имаше да стѡни катѡ дѡкѡрга. И заради
това ѡтмѡненіе сичкитѣ хѡра сѧ чѡдѣха, а
юношатъ имъ дѡмаше, чи тѡй го пѡгорчивѡ
мѡчаше, а не ѡкѡ го дѡвѣаше: защѡ ѡкѡ ма
дѡвѣаше, каже, веднѡждъ щѡхъ да притѣгла
волестьта и щѡхъ да дѡмра, а сѣга ката дѣнь
ми сѧ кѡса сердцеѡ катѡ го глѣдамъ слѣпъ,
и си помысла чи ѡзъ дѡслѣпихъ едногѡ
тѡлкози дѡбра человекѡ.

Израденъ Самодѣржецъ.

Тѣтъ римскѣй самодѣржецъ бѡше тѡвѡрѣ
человѣколѡвѣецъ и крѡтакъ, щотѡ не връщаше
никого дѡскорбенъ ѡ палѡтытѣ свои. Бѡинъ

пѡтъ